

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Alte povești altfel

Text de Steve Smallman

Ilustrații de Neil Price

Șase povești clasice,
transformate în lecții
de viață sănătoasă!

GIRASOL

CUPRINS

Albă-ca-Zăpada și piticul furios	5
Rapunzel, Rapunzel, spală-te pe cap nițel!	27
Frumoasa deloc adormită	49
Rățușca încântător de diferită	71
Fetița care striga „lupul!“	93
Cine-i bun și cine-i rău, Scufiță Roșie, nu zău?	115

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Albă-ca-Zăpada și piticul furios

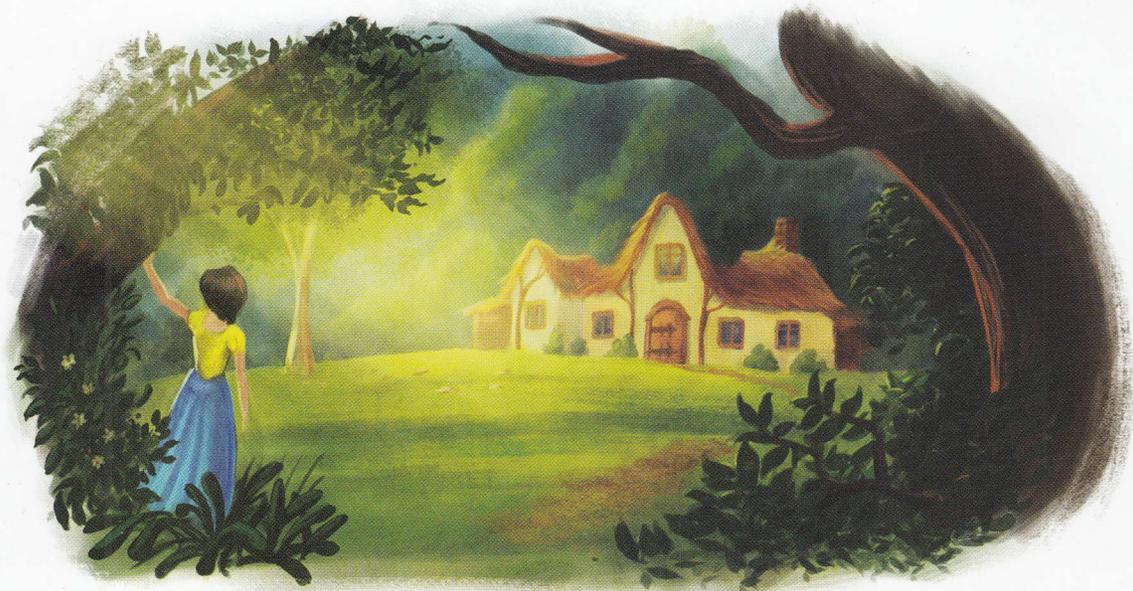

A fost odată ca niciodată o tânără prințesă pe nume Albă-ca-Zăpada. Era încântătoare, dar tocmai de aceea mama ei vitregă, Regina-Haina, era invidioasă și voia să scape de ea. În fiecare zi, Regina-Haina își întreba oglinda fermecată:

– Oglindă-oglinjoară,
cine-i cea mai
frumoasă din țară?

– Albă-ca-Zăpada, fără
îndoială! Și mai frumoasă,
și mai deșteaptă, și mai
veselă! Ce, nu îți e clar,
regină nătăntoală? îi
răspundea aceasta, deja plictisită.

Văzând că regina spumega de furie tot mai tare, Albă-ca-Zăpada a fugit de la palat. Rătăcind prin pădure, a dat peste o căsuță.

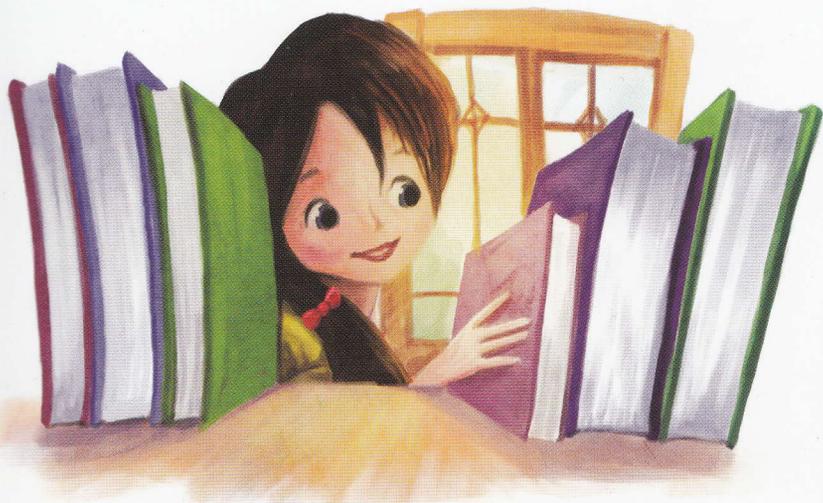
Nu era nimeni acasă, dar ușa era descuiată, așa că s-a strecurat înăuntru. În bucătărie a văzut o masă mică-mititică înconjurată de șapte scăunașe, iar în dormitor, șapte paturi mici-mititele.

– Vaaaaai, a exclamat ea înduioșată, probabil că aici locuiesc șapte copilași drăgălași, singuri-singurei în pădure, fără nimeni care să aibă grijă de ei! Neapărat trebuie să-i ajut.

În căsuță era cam vraiaște, așa că Albă-ca-Zăpada s-a apucat să facă ordine, să măture, să frece și să lustruiască,

iar în tot acest timp cânta cu o voce atât de dulce, încât toate păsările și animalele din pădure au venit s-o asculte!

*- Scuturăm, tot scuturăm,
Uite așa de praf scăpăm!*

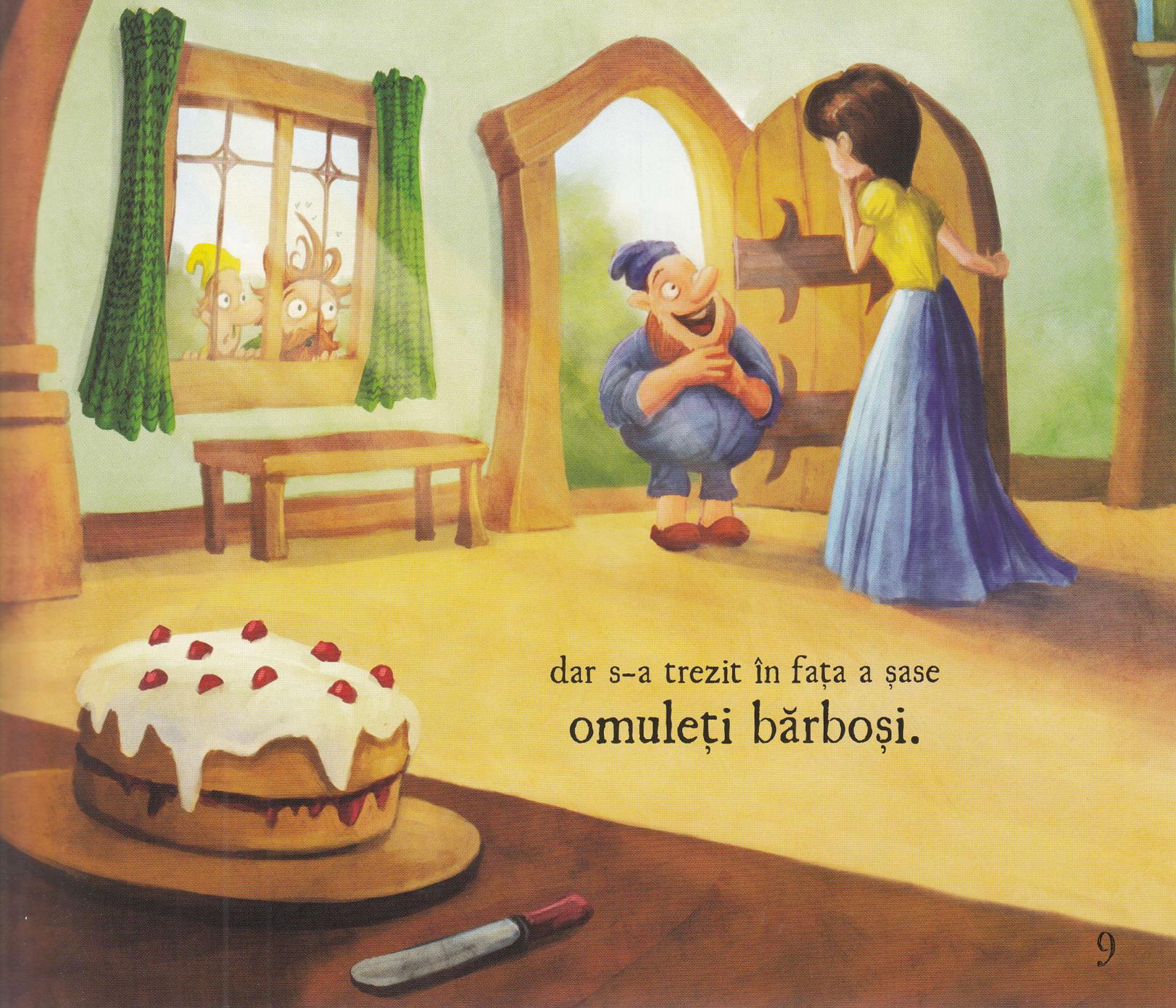
*Apoi gătim mâncărica,
să ne umplem burticica.*

- Gata, a zis ea. E curată ca un pahar! Acum ia să fac eu ceva bun de mâncare pentru copii, sigur o să se întoarcă flămânzi.

La scurt timp după aceea,
a auzit pași afară.

– S-au întors! Intrați, micuții mei dragi!
a strigat ea deschizând larg ușa...

dar s-a trezit în fața a șase
omuleți bărboși.

– Hei, cine sunteți voi?
a întrebat ea nedumerită.

– EU SUNT ȚIPĂCIOSUL!

– Eu sunt Părosul.

– Eu sunt Mâncăciosul.

– Eu sunt
Puturosul.

– Eu sunt Pufniciosul.

HAP-CIU!

– Și eu sunt
Bucurosul, hi-hi!

au răspuns piticii, dar...

– CINE EȘTI TU? au întrebat ei apoi în cor.

– Pe mine mă cheamă Albă-ca-Zăpada.
M-am rătăcit și am găsit căsuța voastră
drăguță și îmi cer scuze, dar am intrat,
am făcut curat și am făcut niște...

– Oo-ho-ho,

MÂNCARE!

au strigat fericiți piticii și s-au năpustit
mai-mai s-o dărâme, să guste din tocăniță.

În timp ce mâncau, Albă-ca-Zăpada le-a spus povestea ei.

Omuleții aproape că terminaseră de mâncat, când pe ușă a năvălit un alt pitic, care părea **foarte supărat**.

*– Cine-i asta?
a răcnit el nepoliticos.*

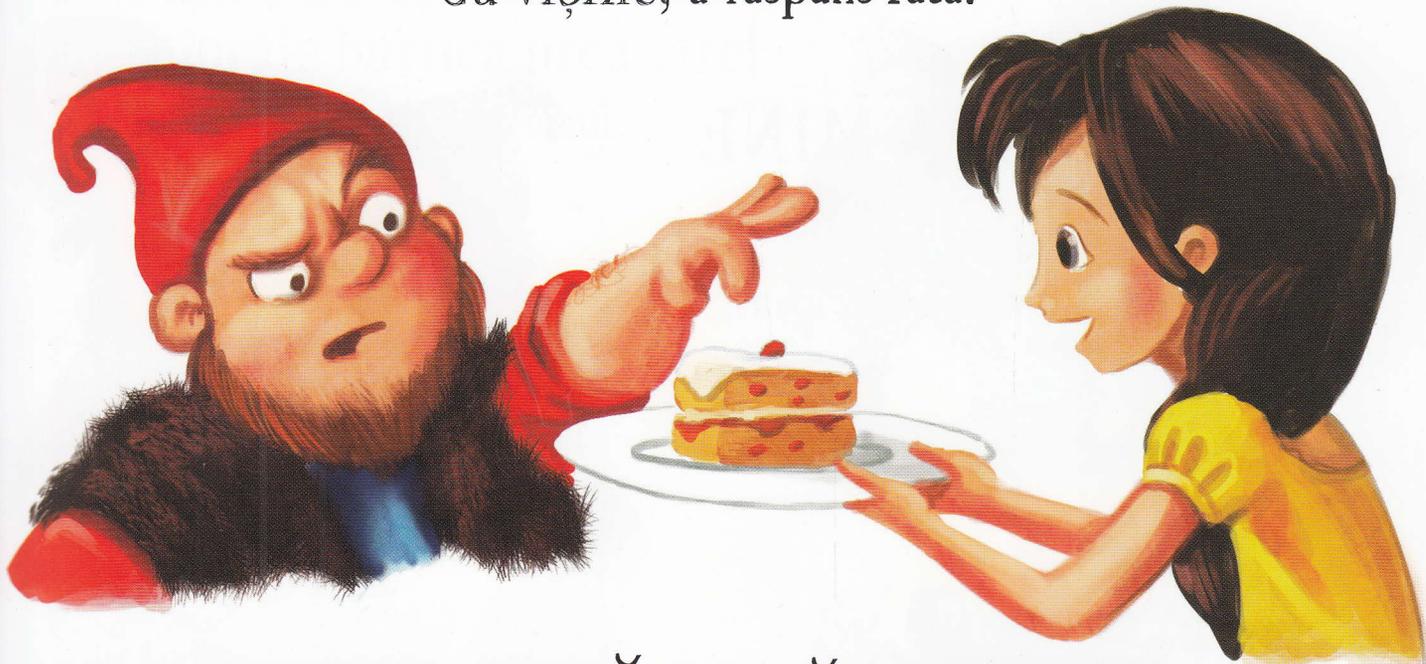

– Ea e Albă-ca-Zăpada, a spus Mâncăciosul. O să stea la noi și ne-a făcut o mâncare delicioasă.

– Îmi pare rău, Furiosule, dar n-a mai rămas niciun pic de tocăniță, a spus Albă-ca-Zăpada. Ai vrea niște prăjitură?

– Hmm, ce fel de prăjitură? a întrebat Furiosul.

– Cu vișine, a răspuns fata.

– DAR EU NU POT SĂ SUFĂR VIȘINELE!

a țipat Furiosul.

Apoi și-a răsturnat cu un șut scaunul, și a ieșit ca o vijelie din casă, trântind ușa în urma lui. Ceilalți pitici tăceau, rușinați.